

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115204918
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1115204918.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou v právnej veci navrhovateľa: Q. Š., N. XX.X.XXXX, A. C. B. XX, XXX XX A. A., právne zastúpený Advokátkou kanceláriou JUDr. Tomáš Rosina, s.r.o., Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 246 731, proti odporcovi: W. V. V., H. K. XX, XXX XX A., o zaplatenie 9.000 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 9.000 Eur spolu s úrokmi z omeškania:

- 5,5 % ročne zo sumy 9.000 Eur od 7.11.2014 do zaplatenia,
 - 5,5 % ročne zo sumy 13.000 Eur od 2.8.2013 do 25.8.2013,
 - 5,5 % ročne zo sumy 10.000 Eur od 27.8.2013 do 10.12.2013,
 - 5,5 % ročne zo sumy 9.500 Eur od 12.12.2013 do 5.11.2013
- v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom iných trov konania vo výške 540 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 1848,97 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Žalobným návrhom, doručeným súdu dňa 18.2.2015, sa navrhovateľ proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy vo výške 9.000 Eur spolu s príslušenstvom ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a náhrady trov konania.

Svoj návrh odôvodňoval tým, že dňa 9.5.2013 s odporcom ústnou formou uzatvoril zmluvu o pôžičke. Na základe tejto zmluvy v rovnaký deň v hotovosti poskytol odporcovi pôžičku vo výške 20.000 Eur. Odporca sa zaviazal požičanú sumu vrátiť v dvoch splátkach a to v sume 10.000 Eur do 30.6.2013 a v sume 10.000 Eur do 31.7.2013. Odporca zároveň dňa 9.5.2013 písomne uznal vyššie uvedený dlh a potvrdil splatenie pôžičky v dvoch splátkach. Odporca navrhovateľovi uhradil dlh len vo výške 11.000 Eur nasledovne:

- dňa 10.7.2013 uhradil 5.000 Eur,
- dňa 1.8.2013 uhradil 2.000 Eur,
- dňa 26.8.2013 uhradil 3.000 Eur,
- dňa 11.12.2013 uhradil 500 Eur,
- dňa 6.11.2014 uhradil 500 Eur,

Súd dňa 28.4.2015 vydal platobný rozkaz č.k. 7C/39/2015-19. Dňa 2.6.2015 bol súdu doručený odpor, ktorý odporca odôvodnil tým, že nárok uplatnený navrhovateľom nezodpovedá skutočnosti, pretože

predmetné peniaze boli reálne odovzdané tretej osobe - J.. V. V.. Bolo výslovne dohodnuté, že akékoľvek nároky budú zo strany navrhovateľa uplatňované voči tejto osobe ako skutočnému dlžníkovi. Uznanie dlhu nezodpovedalo skutočnosti a predstavovalo výlučne dokument podpísaný v dobrej viere voči navrhovateľovi, ktorý podpis tohto dokumentu žiadal na svoje súkromné účely. K prevzatíu predmetu pôžičky zo strany odporcu nikdy nedošlo a ani nešlo o štandardný pôžičkový vzťah. Odporca nárok považoval za nedôvodný a preto ho žiadal zamietnuť.

Vo veci súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a listinami: uznanie dlhu (č.l. 6-7), výpisy z bankového účtu navrhovateľa (č.l. 34-38), čestné prehlásenie (č.l. 47).

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ vypovedal, že s odporcom bol kamarát a mal s ním aj pracovné vzťahy. Poznali sa z poľovačiek. Odporca ho oslovil, že by potreboval požičať 20.000 Eur, ktoré mu vráti v dvoch splátkach. Keďže mal nejaké obchodné záležitosti v Bratislave, tak vzal aj peniaze a stretol sa s odporcom v T. pri hypermarkete na parkovisku. Odporca peniaze prevzal a povedal mu, že ak sa v A. zdrží, tak po obede mu prinesie aj písomné uznanie dlhu. Následne odporca nejaký čas dlh aj splácal, no potom prestal a nakoniec už ani nebral telefón.

Z listiny označenej ako „uznanie dlhu“ má súd za preukázané, že odporca dňa 9.5.2013 pre notárkou podpísal listinu uznanie dlhu vo výške 20.000 Eur voči navrhovateľovi s tým, že označený dlh splatí v dvoch splátkach a to v sume 10.000 Eur do 30.6.2013 a 10.000 Eur do 31.7.2013.

Z výpisov z bankového účtu navrhovateľa má súd za preukázané, že odporca poukázal v prospech účtu navrhovateľa dňa 10.7.2013 sumu 5.000 Eur, dňa 1.8.2013 sumu 2.000 Eur a dňa 11.12.2013 sumu 500 Eur. Na účet navrhovateľa boli ďalej poukázané pani A. finančné prostriedky v sume: dňa 26.8.2013 - 3000 Eur, dňa 6.11.2014 - 500 Eur. K osobe pani A. sa navrhovateľ vyjadril tak, že ju nepozná, no podľa jeho vedomosti sa jedná asi o spoločníčku odporcu, čo zistil z Obchodného registra. Prebiehalo to tak, že ho odporca telefonicky kontaktoval, že mu posielala peniaze a vo výpise následne zistil, že peniaze mu poukázala táto osoba.

Z úradne overeného čestného prehlásenia J.. V. V. zo dňa 21.3.2016 má súd za preukázané, že J.. V. bol osobne prítomný pri odovzdaní finančných prostriedkov vo výške 20.000 Eur odporcovi. Bol svedkom toho, že odporca si peniaze poskytnuté v bankovkách s nominálnou hodnotou 500 Eur od navrhovateľa prerátal, prevzal a dohodol sa s navrhovateľom, že ich vráti v dvoch splátkach.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Predmetom konania bolo vrátenie nesplatennej časti pôžičky.

K výroku rozhodnutia.

Navrhovateľ svoj nárok preukazoval listinou Uznanie dlhu zo dňa 09.05.2013.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Súd predmetnú listinu preskúmal, a dospel k záveru, že predmetnú listinu ako právny úkon uznania dlhu podľa § 588 Občianskeho zákonníka nemožno uznať. Na to, aby úkon uznania dlhu bol uskutočnený platne sa vyžaduje splnenie náležitostí, uvedených v tomto zákonom ustanovení. Predmetná listina však neobsahuje dôvod dlhu, tak ako to predpokladá ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka. Ďalším nedostatkom listiny je to, že dlh bol „uznaný“ v čase, keď žiadny dlh neexistoval - prvá časť pôžičky bola totiž splatná dňa 30.06.2013, pričom listina bola podpísaná už dňa 09.05.2013. Na základe týchto skutočností súd listinu Uznanie dlhu zo dňa 09.05.2013 nevyhodnotil ako platný právny úkon uznania dlhu podľa § 588 Občianskeho zákonníka. To však neznamená, že táto listina nemá žiadnu výpovednú hodnotu k osvetleniu vzťahu medzi účastníkmi konania. V spojení s ostatnými dôkazmi, ktoré boli v konaní predložené z nej možno vyvodit' záver o tom, že peňažné prostriedky vo výške 20.000,-€ boli odporcovi požičané navrhovateľom ako aj to v akých lehotách sa odporca zaviazal pôžičku navrhovateľovi vrátiť.

Odporca v odpore zo dňa 1.06.2015 uviedol, že listinu uznanie dlhu podpísal. Z obsahu odporu je možné aj vyvodiť tvrdenie, že odporca mal zo sumy 20.000,- € navrhovateľovi vrátiť 10.000,- €. Tvrdenie odporcu, že suma pôžičky mu nebola odovzdaná súd vyhodnotil ako nepreukázané s prihliadnutím na Čestné prehlásenie J.. V. zo dňa 21.03.2016. Táto listina bola odporcovi doručená a odporca jej obsah ani nepoprel, ani neoznačil žiadne dôkazné prostriedky na preukázanie toho, že prehlásenie J.. V. nezodpovedá skutočnosti. Odporca si teda nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani dôkaznú povinnosť na preukázanie svojej procesnej obrany.

Z vykonaného dokazovania (z listiny Čestné prehlásenie J.. V. zo dňa 21.03.2016 v spojení s listinou Uznanie dlhu zo dňa 09.05.2013) mal súd za preukázané, že odporca prevzal od navrhovateľa v hotovosti sumu 20.000,- €, ktorú sa mu zaviazal vrátiť v dvoch splátkach po 10.000,- € do 31.07.2013. Tiež je potrebné poukázať na nelogickosť argumentácie odporcu, že predmet pôžičky nikdy neprevzal, keď následne dobrovoľne splatil časť pôžičky vo výške 11.000 Eur.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluva o pôžičke je tzv. reálnym kontraktom, čo znamená že na vznik tejto zmluvy sa vyžaduje reálne odovzдание predmetu pôžičky - v tomto prípade peňažných prostriedkov druhej zmluvnej strane a dohodu zmluvných strán o ďalších podstatných náležitostiach zmluvy - povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu a určenie času vrátenia. V prejednávanej veci navrhovateľ prenechal odporcovi sumu 20.000,- €, navrhovateľ s odporcom sa dohodli na vrátení tejto sumy a rovnako sa dohodli aj čase kedy sa tak má stať. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že účastníci konania platne uzatvorili zmluvu o pôžičke, ktorej predmetom bolo prenechanie sumy 20.000,- € na určitú dobu - suma 10.000,- € na dobu do 30.06.2013 a ďalších 10.000,- € na dobu do 31.07.2013. Z požičaných peňažných prostriedkov odporca nevrátil navrhovateľovi žalovanú istinu.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho Zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu..

Základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania bola 0,5%, výška úroku z omeškania preto je 5,5 %.

Listinou „uznanie dlhu“ bolo preukázané, že odporca sa pôžičku zaviazal vrátiť v dvoch splátkach nasledovným spôsobom: sumu 10.000 Eur do 30.6.2013 a sumu 10.000 Eur do 31.7.2013. Dňom nasledujúcim po lehote splatnosti uvedených splátok sa odporca dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Podľa výpisov z bankového účtu navrhovateľa splácal odporca pôžičku nasledovne: dňa 10.7.2013 uhradil 5.000 Eur, dňa 1.8.2013 uhradil 2.000 Eur, dňa 26.8.2013 uhradil 3.000 Eur, dňa 11.12.2013 uhradil 500 Eur a dňa 6.11.2014 uhradil 500 Eur. Pretože odporca plnil svoj dlh čiastočne a po lehote splatnosti, priznal súd navrhovateľovi úroky z omeškania v ním uplatnenej výške ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a navrhovateľovi s plným úspechom v spore priznal náhradu trov konania vo výške 2420,37 € pozostávajúcu z náhradu iných trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 540 € a z náhrady trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby nasledovne:

- prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 314,79 Eur,

- písomné podanie žaloby podľa § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 314,79 Eur,
- písomné vyjadrenie zo dňa 16.11.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 314,79 Eur,
- účasť na pojednávaní dňa 17.3.2016 podľa § 13a ods. 1 písm. d), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 (4 hodiny) a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 452,30 Eur.
- účasť na pojednávaní dňa 26.5.2016 podľa § 13a ods. 1 písm. d), § 16 ods. 3, § 17 ods. 1 (4 hodiny) a § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. vo výške 452,30 Eur.

Cestovné

- účasť na pojednávaní dňa 17.3.2016 a 26.5.2016, cesta z Banskej Bystrice a späť, pri cene spätočného cestovného lístka vlakom (www.cp.sk <<http://www.cp.sk>>) vo výške 15,70, tzn. 2x 15,70 = 31,40 Eur.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu cestovného na vyššie uvedené pojednávania za cestu osobným motorovým vozidlom, pretože navrhovateľ nepredložil súdu kópiu technického preukazu použitého motorového vozidla a teda súd nemal možnosť overiť ním deklarované údaje (spotreba), t.j. navrhovateľ výšku cestovného v tejto časti nepreukázal.

Uvedené trovy uznal súd za účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa a vyčíslené v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky na sumu 253,94 €.

O lehote na splnenie povinnosti uloženej vo výrokovej časti rozsudku súd rozhodol podľa § 160 ods. 1, veta prvá pred bodkočiarkou O.s.p..

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnemu zástupcovi navrhovateľa súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

P o u č e n i e : Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.